

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: „Meváltás”

Forrás: Magyarország

Bp

(Hely)

1922. 11. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

„1922”

Személy

Helyszám

„Meváltás”

A főváros villamosvasutainak közelgő megváltása körül pár hét óta különböző hírek kerültek forgalomba. Ezek között különösen az a terv örvendett nagy népszerűségnek, amely szerint a főváros részvénytársaságot alapít s erre a részvénytársaságra bizza a villamosvasutak ügyeinek intézését. Már neveket is emlegettek a beavatottak, amint az ilyenkor szokás, hogy melyik tanácsnok lesz a „megváltott” vállalat vezérigazgatója, melyik az elnöke, alelnöke s egyéb funkcionáriusa.

Most, hat héttel a nagy esemény elkövetkezése előtt aztán egyszerre belepottyan a híresztelések kavargásába Mons. Bette, a belga villamoströszt vezetője — huszonötmillió belga frankkal. Váratlan hirtelenséggel, szinte az utolsó percben jön ez a külföldi ajánlat, amely odairányul, hogy a maga huszonötmilliójáért az egész villamosvasút koncesszióját megszerezze. A főváros pedig gyorsan kiküldi tanácskozássra ebben az ügyben a megváltás kezresztülvitelére szervezett tizenkettes ad hoc bizottságot. Szóval hirtelen, sietve s az utolsó negyedórában, ad hoc bizottságok postamunkájával intéződik el ez a nagyfontosságú kérdés, családias kedélyességgel, mintha csak egy új ucca elkereszteléséről lenne szó. Ezt pedig nem lehet és nem szabad elhirtelenkedni.

Ami Mons. Bette ajánlatát illeti, igaz, a huszonötmillió belga frank magyarul ma négy és fél milliárdot jelent. Am békebeli értékeléssel ez az összeg mégis csak huszonötmillió magyar koronának felel meg, tehát nem olyan nagy összeg, amelyért a főváros teljesen kiadhatná kezéből a villamosvasutakat. Másrészt azonban az is igaz, hogy a főváros eddig folyton deficitel dolgozott a kormánybiztossal boldogított üzemből s egyetlen vívmánya az újra meg újra megismétlődő tarifaemelés volt. Itt tehát valamit tenni kell. De mi azt hisszük: sem nem azt, amit a városházán terveznek, sem nem azt, amit a belga monsieur ajánl. Mert sem a tanácsnokokkal vezérigazgatott villamos rt., sem az idegen kézre adott vállalat nem fog sokat javítani a helyzeten. Hanem igenis az a harmadik, észszerű és reális megoldás, amely a házikezelést gyakorlati szakemberekre bizza.

A fővárosi villamos ezer mizériáját és tenger gondját, terhét, deficitjét más úton nem lehet eltüntetni. Házikezelés szakemberek vezetésével, — ez az egyetlen módja az orvoslásnak. Ha a belga tröszt olyan üzletnek látja a pesti villamost, hogy érdemesnek tartja abba befektetni a maga drága pénzét, akkor ez nyilvánvalóan jó üzlet a fővárosnak is. De persze csak úgy, ha ép olyan szakszerűen és hozzáértéssel kezelik, mint ahogy azt a belgák tennék.

Hat hét rövid idő ilyen fontos és nagyerejű kérdés komoly megoldásához. De ha már így körműkre hagyták égni a dolgot az urak a városházán, legalább most, a végső percben vegyék fontolóra jobban az ügyet. Ne játszadozzanak tovább ad hoc bizottságokkal, bürokrata elnök és igazgatójelöltek tipelésével, hanem döntsenek végre úgy, hogy a megváltás csakugyan „megváltást” jelentsen. Megváltását a villamosnak és a pesti polgárnak is, aki már megőrül az örökös tarifaemelésről és a lógástól.